

[Kirkeministeren.]

Den nugældende valgmenighedslov, der kun på et par mindre betydende punkter er ændret siden lovens givelse i 1903, har længe trængt til en revision, idet adskillige af dens bestemmelser er forældede og ude af trit med den øvrige lovgivning.

Når der nu er taget skridt til fornyelse af loven, skyldes det navnlig, at det under den herskende præstemangel, som jo også rammer valgmenighederne, skønnes ubilligt at opretholde den nugældende lovs bestemmelse om, at en valgmenighedsanerkendelse skal tilbagetages, såfremt der ikke inden 6 måneder efter, at ledighed i præstestillingen er indtrådt, foreligger indstilling fra valgmenighedens bestyrelse om stadfæstelse af en ny præst for menigheden. Selv om der ved lov af 17. marts 1971 er truffet foranstaltning til afhjælpning af præstemangelen ved at åbne adgang til, at personer uden teologisk embedseksamen eller anden akademisk uddannelse under visse forudsætninger kan ansættes som præst i folkekirken, må det dog forudses, at ledigblevne stillinger i mange tilfælde vil komme til at henstå ubesatte i længere tid på grund af mangel på ansøgere. Den omtalte bestemmelse foreslås derfor ophævet. Ud fra samme motivering foreslås det endvidere at ophæve den nugældende regel om, at ingen kan få stadfæstelse som præst for mere end én valgmenighed. Hermed overflødiggøres bestemmelserne om adgangen til at oprette filialmenigheder til bestående valgmenigheder, hvorfor disse bestemmelser ligeledes foreslås ophævet. Herved opnås tillige en forenkling af retsreglerne på dette område.

Tilsynet med, at disse lempelser ikke fører til misbrug eller desorganisation, påhviler i første række vedkommende biskop, idet denne ligesom hidtil skal have underretning, når der indtræder ledighed i en stilling som valgmenighedspræst, og skal godkende den midlertidige ordning af den kirkelige betjening af valgmenigheden. Yderligere foreslås der tilvejebragt hjemmel for, at biskoppen over for ministeriet kan stille forslag om tilbagekaldelse af menighedens anerkendelse, såfremt han finder, at den kirkelige betjening af valgmenighedens medlemmer ikke varetages på forsvarlig måde. Endelig er der som hidtil adgang for kirkeministeren til at tilbagekalde anerkendelsen,

dersom betingelserne for valgmenighedens anerkendelse ikke længere er til stede.

I overensstemmelse med princippet i lov af 28. april 1971 om kongelig udnævnelse og åremålsansættelse af visse tjenestemænd finder kongelig udnævnelse inden for folkekirken nu kun sted til stillinger som provst og biskop. I konsekvens heraf foreslås det, at stadfæstelse af valgmenighedspræster og — da anerkendelse af en valgmenighed sker i forbindelse med stadfæstelsen af menighedens første præst — tillige anerkendelse af valgmenigheder fremtidig meddeles af kirkeministeren i stedet for som hidtil af kongen.

Efter forslaget er det som hidtil en betingelse for anerkendelse af en valgmenighed, at denne enten har egen kirke eller kirkesal eller har opnået adgang til at benytte en af folkekirkens kirker, men det foreslås herudover at tilvejebringe hjemmel for, at en valgmenighed også, hvor forholdene taler derfor, vil kunne anerkendes på grundlag af en af biskoppen godkendt overenskomst mellem valgmenigheden og et trossamfund uden for folkekirken om benyttelse af en af dets kirker, idet der har vist sig at være praktisk behov for en sådan regel.

Det nugældende krav om, at de, der ansøger om anerkendelse af en valgmenighed, skal have egen husstand, foreslås erstattet med en regel om, at ansøgerne skal opfylde betingelserne for at have stemmeret ved valg til menighedsråd. Under hensyn hertil foreslås minimumsantallet af ansøgere forhøjet fra 20 til 50.

Da lovforslaget åbner adgang til, at en præst stadfæstes som præst for flere valgmenigheder, kan præstens bopæl ikke i alle tilfælde betragtes som menighedens domicil. For at forebygge tvivl, f. eks. i forbindelse med valgmenighedens deltagelse i bispevalg, foreslås der indført en pligt for valgmenigheder til at anmelde til kirkeministeriet, hvor menigheden har sit hjemsted.

Der har ikke vist sig behov for at opretholde den nugældende bestemmelse om, at en valgmenighedsanerkendelse som regel ikke bør finde sted i det første år efter, at en ny sognepræst er blevet ansat, hvorfor denne bestemmelse foreslås ophævet.

Betingelserne for stadfæstelse af valgmenighedspræster er uændrede, bortset fra at det fremtidig ikke vil være til hinder for